ELS MÚSICS DE BREMEN

Açò va anar i era un ase que començava a fer-se vell i va decidir anar a Bremen a fer-se músic. Pel camí es va trobar un gos, un gat i un gall i tots quatre se'n van anar cap a la ciutat. Poc després, mentre travessaven un bosc va començar a fosquejar. Aleshores, el gall va vuere brillar una llumeta a la llunyania i va avisar els seus amics, Quan van arribar al lloc d'on venia la llum van veure que era la casa d'uns lladres.

Els quatre amics van pensar un pla per fer-los fora: l´ase va repenjar les potes de davant a la finestra, el gos va saltar sobre la seua esquena, el gat es va enfilar sobre
l´esquena del gos i el gall es va posar damunt el cap del gat. Instal·lats d´aquesta manera van començar a fer música.

- Ihà, ihà! Ihà, ihà! - bramava l' ase.
- Bub- bub! Bub- Bub! Bordava el gos.
- Mèu, mèu! Meù!- miolava el gat.
- Quiquiriquic! Quiquiriquic! Cantava el gall.

Els lladres es van espantar per aquesta cridòria i van marxar corrents cap al bosc. Els quatre amics van entrar a la casa i es van menjar el sopar que hi havia. Després, van apagar els llums i es van instal·lar per passar la nit: l' ase se'n va anar a dormir al corral, sobre la palla; el gos, al costat de la porta de darrere, el gat, a la llar de foc; i el gall, al galliner.

Però els lladres no se n'havien anat molt lluny. I quan van vuere que ja no hi havia llums a la casa, el capità va dir:

- No hauríem d´haver fugit d'aquesta manera- Tu – va dir a un dels seus homes-. Vés a veure qui ens ha agafat el lloc.

LIVEWORKSHEETS

El lladre va entrar a la casa, va agafar un ciri i el va acostar a les brases de la llar. Però no eren brases, eren els ulls del gat que brillaven! Al gat, no li va fer gràcia la broma i va començara bufar: ffffff! Ffffffff! I, traient les ungles, va saltar a la cara del lladre. L´home es volia escapar per la porta de darrere, però el gos, que dormia allà, li va va saltar al damunt i li va mosegar les cames. Aleshores l´home va voler fugir pel corral, però quan passava prop de la palla, paf ! L' ase li va engaltar una coça terrible al cul. I el gall, que s´havia despertat amb tot aquell rebombori, començà a cridar de dalt del barrot: quiquiriquic!.

El lladre va figir i quan va trobar els seus camarades va dir:

- A la cuina, hi ha una bruixa horripilant que m´ha escopit a la cara i m´ha arrapat amb les ungles punxegudes. Darrere la porta, hi ha un home amb un ganivet que m´ha punxat a les cames. Al corral, hi ha un monstre negre que m´ha pegat una martellada. I a la teulada, un donyet boig cridava: Deixeu-me´l a mi! Deixeu-me´l a mi!
- Fugim! Fugim!- van cridar tots els lladres alhora.

I no hi van tornar mai més. Els quatre amics van oblidar allò de ser músics i van decidir viure en aquella caseta.

Adaptat de El gran llibre dels contes. J. I W. Grimm. Ed. Barcanova.

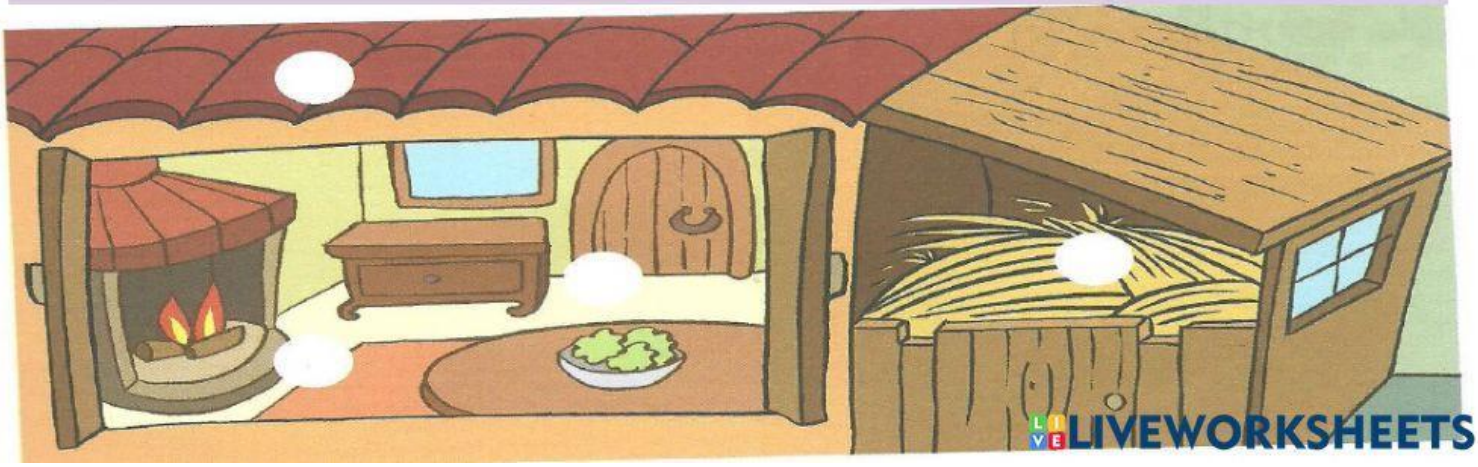

ELS MUSICS DE BREMEN

Fitxa de Miquel Morant: *miguelmorantgomez.blogspot.com*

LIVEWORKSHEETS